

ποδῶν. Κατ' ἀρχάς, ὅταν τις εἰσέρχηται οὐδὲν δύναται νὰ διακρίνῃ ἐν τῇ φρικώδει σκοτίᾳ, ἣτις ἐπικρατεῖ ἐν αὐτῷ· βαθμηδὸν ὅμως οἱ ὀφθαλμοὶ συνειθισθέντες βλέπουσι πενιχροτάτας τινὰς καλύβας, κατοικουμένας ὑπὸ πτωχῶν ἀνθρώπων, οἵτινες πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν πλέκοντες σχοινία καὶ ὀδηγοῦντες τοὺς περιηγητὰς εἰς τὸ ἄντρον. Εἰς τὴν εἰσοδὸν ὑψοῦνται ὡς ἀπαίσσιος οἰωνὸς μακρὰ καὶ λεπτὰ ξύλα, σχῆμα ἀγχόνης ἔχοντα, ἅτινα χρησιμεύουσιν ἀπλῶς πρὸς πλοκὴν τῶν σχοινίων. Εἰς ἀπόστασιν ἐξήκοντα ποδῶν ἀπὸ τῆς εἰσόδου ὁ θόλος κλίνει καὶ σχεδὸν ἐγγίζει τὴν γῆν· τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐκλείπει καὶ μόνον διὰ δαδῶν δύναται τις νὰ προχωρήσῃ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ θόλος εἶναι χαμηλὸς ἐπὶ πολλὴν ὥραν προχωρῇ τις κύπτων. Εἰς τὸ πρῶτον δὲ ἀπαντῶμενον ἀνοικτὸν μέρος ὑπάρχει μικρά τις λίμνη, εὖρος ἔχουσα πεντήκοντα περίπου ποδῶν. Ταύτην παρελθὼν φθάνει τις εἰς αἶθουσαν ἀπέραντον ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε οὐδαμῶς αἱ δᾶδες δύνανται νὰ φωτίσωσιν ἐξ ὀλοκλήρου αὐτήν, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ καταμετρηθῇ τὸ ὕψος καὶ τὸ βάθος αὐτῆς, ἀκολουθῶς εἰς δευτέραν λίμνην εὐρυτέραν τῆς πρώτης· ταύτην οἱ περιηγηταὶ διέρχονται ἐπὶ τῶν νώτων τῶν ὀδηγῶν. Εἰς τινὰ μέρη τὸ ὕδωρ σταλάζει καὶ πίπτει ὡς λεπτὴ βροχή. Ὀλίγον ἀπωτέρω εἰσχωρεῖ τις εἰς αἶθουσαν, ἐν ἣ τὰ σκότῃ εἰσὶν ἔτι φρικωδέστερα· ἡ αἶθουσα αὕτη καλεῖται ἄδυτον (chancel).

«Εἰς τὸ μέρος τοῦτο, λέγει τις περιηγητῆς, ἡ θανάσιμος σιγὴ, ἣτις ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἐπικρατεῖ καὶ τοσοῦτο τὴν καρδίαν πιέζει, διακόπτεται ἀποτόμως διὰ τραχέων ἀσμάτων καὶ παταγῶδων ἤχων, προερχομένων ἐκ τῶν ἀνωτάτων τοῦ σπηλαίου μερῶν· τούτους δὲ ἐκπέμπει χορὸς γυναικῶν καὶ παιδίων, τοποθετημένων εἰς τὸ κοίλωμα βράχων ἀνωθεν τοῦ ἀδύτου, ἀλλ' εἰς μικρὰν ἀπόστασιν. Οἱ ὀδηγοὶ κινοῦσι τὰς δᾶδας αὐτῶν καὶ δεικνύουσι τὰ ταλαίπωρα ταῦτα ὄντα ὠχρὰ καὶ ἡμίγυμνα, ῥίπτον-

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β'.]

τα τοὺς θλιβεροὺς αὐτῶν στόνους ἐπὶ τῶν ζοφερῶν ἐκείνων ἀβύσσων. Εἶναι αἱ σύζυγοι αὐτῶν, εἶναι τὰ τέκνα των, ἅτινα ἐδιδάχθησαν οὕτω νὰ παριστῶσι εἶδος φανταστικοῦ μέρους ἐν τῷ φρικτῷ τούτῳ θεάματι. Πᾶς ἐπαναβλέπων τὸ φῶς αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἀνακουφισθέντα ἀπὸ μεγάλου βάρους· φαίνεται αὐτῷ ὅτι ἐπὶ ὀλοκλήρον ἡμέραν ἔφερε τὸ βάρος ὀλοκλήρου τοῦ βράχου ἐκείνου ἐπὶ τοῦ στήθους του.»

ΑΣΙΑΤΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

~ ~ ~

Ἑβραϊκά.

Οἱ ἄνθρωποι λέγουσιν εἰς τὴν σφήκα:
«Οὔτε τὸ μέλι σου, οὔτε τὸ κέντρον σου.»

*

Τὸ στερεὸν ξύλον καίεται χωρὶς νὰ κάμνῃ θόρυβον· ἐν ᾧ δεμάτιον ἀκανθῶν καιόμενον θορυβεῖ καὶ τρίζει καὶ λέγει:
«Εἶμαι ξύλον καὶ ἐγώ.»

*

Οἱ ὑποκριταὶ κλέπτουσι τὸ δέρμα, ὅπως κατασκευάσωσιν ὑποδήματα διὰ τοὺς πτωχοὺς.

*

Ἡ κάμηλος ἐξήτει κέρατα καὶ ὁ Κύριος ἀφείλετο ἀπὸ αὐτῆς καὶ τὰ ὦτα.

*

Δυστυχία εἰς τὸν οἰκοδομοῦντα μεγάλην πύλην, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὀπισθεν οἰκίαν!

—

Ἰνδικά.

Ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὅπλα εἰς ὅλους· εἰς τὴν τίγριν τοὺς ὄνυχας, εἰς τὸν ὄφιν τὸν ἰόν, εἰς τὸν μῦν τοὺς ὀδόντας, εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν συκοφαντίαν.

*

Ἐὰν φονεύσῃς τὸν ἐχθρὸν σου, εἶσαι βέβαιος ὅτι τῷ ἑκαμὲς κακόν;

*

Ἡ ἡχὼ δὲν ὁμιλεῖ ποτὲ ἀφ' ἑαυτῆς...
οὔτε ὁ λαός.

Οὐ δεῖ πεποιθήσιν καὶ πίστιν ἔχειν
εἰς βασιλεῖς, εἰς γυναῖκας, εἰς ποτα-
μούς, εἰς ὀνυχοφόρα θηρία, εἰς κερατο-
φόρα ζῶα, καὶ εἰς ξιφηφόρους ἀνθρώ-
πους.

Δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τις φιλίαν πρὸς
ἐχθρὸν καὶ ἂν οὗτος σύντονον φιλίαν
δεικνύει· τὸ ὕδωρ καὶ θερμανθὲν, σβεν-
νύει τὸ θερμὸν πῦρ.

Ὁ μὲν ἐλέφας ἀναιρεῖ διὰ τῆς προς-
ψαύσεως, ὁ δὲ δράκων διὰ τῆς πνοῆς,
ὁ δὲ βασιλεὺς διὰ τοῦ μειδιάματος, ὁ δὲ
κακὸς διὰ τῆς τιμῆς.

Ἀραβικά.

Ἡ θρησκεία ἀναχαιτίζει τὸν ἄνθρω-
πον, ὡς ὁ χαλινὸς ἀναχαιτίζει τὸν ἵππον.

Μόνος ὁ ἡμίονος ἀρνεῖται τὴν κατα-
γωγὴν του. Ἐρωτηθεὶς ποτε, — Τίς
εἶναι ὁ πατήρ σου, ἡμίονε; ἀπεκρίνατο·
— Ὁ ἵππος εἶναι θεῖός μου.

Ὁ σωθεὶς διὰ τῶν ποδῶν του, ἐσώθη
ἐπίσης καλῶς, ὡς καὶ ὁ σωθεὶς διὰ τῶν
βραχιόνων του.

Προτιμώτερον νὰ κοιμηθῇς λυπημέ-
νος παρὰ μετανοημένος.

Ὅταν ὁ ὁμιλῶν εἶναι ἀνόητος, ὁ ἀ-
κούων πρέπει νὰ εἶναι φρόνιμος.

Ἀγόραζε πάντοτε ἵππον ταχύποδα.

ὅταν διώκης φθάνεις, ὅταν διώκησαι δὲν
φθάνεσαι.

Καὶ ὁ αἰτὸς αὐτὸς δὲν δύναται νὰ πε-
τάσῃ χωρὶς πτερὰ.

Ὅταν ὁ ποντικὸς βιάζεται, ἡ γάτα
χαίρεται.

Ὁ σοφὸς εἰς τὴν πατρίδα του εἶναι
ὡς ὁ χρυσὸς εἰς τὸ μεταλλεῖόν του.

ΜΥΡΙΑ ΟΞΑ

* * ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ. — Ἐτελεύτησεν ὁ διά-
σημος Ἀγγλος μυθιστοριογράφος Lyt-
ton Bulwer, οὗ τὰ μυθιστορήματα: Τε-
λευταῖαι ἡμέραι Πομπηίας καὶ Ῥιέν-
ζης, πρὸ πολλοῦ γνωρίζει τὸ ἐλληνι-
κὸν κοινὸν ἐκ τῶν γλαφυρῶν μεταφρά-
σεων τοῦ ἀοιδίου Ζαλοκώστα καὶ τοῦ
κ. Ν. Δραγούμη. Ἐτάφη δὲ τὴν 15]25
Ἰαν. ἐν Westminster, ἐν τῷ παρεκκλη-
σίῳ τοῦ Ἀγίου Ἐδμόνδου, παρὰ τὸν
τάφον ἑνὸς τῶν προγόνων του, τοῦ Hum-
phrey Bouchier, φονευθέντος κατὰ τὸ
1470 ἐν τῇ παρὰ Barnet μάχῃ, ἣν ὁ
Bulwer ἐν τῷ μυθιστορήματί του ὁ Τε-
λευταῖος τῶν Βαρόνων περιέ-
γραψε.

* Ὁ Ἀγγλος ποιητὴς Longarth ἀ-
πέθανε κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις. Ὁ νε-
κρὸς αὐτοῦ μετεκομίσθη εἰς Ἀγγλίαν.

* Ἡ κυρία Gertrudis Comez de Avel-
lamda, ἡ Σάνδη τῆς Ἰσπανίας, ἐτελεύ-
τησε κατ' αὐτὰς ἐν Μαδρίτῃ. Ἦν δ'
αὕτη διάσημος ποιήτρια, καὶ ἀξιόλογα
δραματικὰ ἔγραψεν ἔργα, μεταξὺ τῶν
ὁποίων κατ' ἐξοχὴν διακρίνονται ὁ Saül
καὶ ὁ Munio Alfonso.

* Ἐτελεύτησε κατ' αὐτὰς ἐν Παρι-
σίοις εἰς ἡλικίαν 74 ἐτῶν ὁ Stanislas